

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ & ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

27 ΣΕΠ. 2016

ΑΥΤΟΤΕΛΕΣ ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Αθήνα, 27 Σεπτεμβρίου 2016

Αρ. Πρωτ.: 99243

Ταχ. Δ/ση : Νίκης 5
Πλ. Συντάγματος
Ταχ. Κώδικας : 10180
Πληροφορίες : Ι.Ελευθεριάδου
Τηλέφωνο : 210 3332875

ΠΡΟΣ : - ✓ Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοιν/κού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων & Α.Κ.Ε.
ΚΟΙΝ: - Βουλευτή κο
Νικόλαο Νικολόπουλο
(διά της αρμόδιας Υπηρεσίας
της Βουλής των Ελλήνων)

ΘΕΜΑ : Απάντηση στην Ερώτηση με Α.Π. 8016/7-9-2016

Σε απάντηση της ανωτέρω Ερώτησης, που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κος Νικόλαος Νικολόπουλος και στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων μας, σας ενημερώνουμε ότι:

Ο Κώδικας Δεοντολογίας Τραπεζών είναι η οργάνωση του τρόπου προσέγγισης και επικοινωνίας των συστημικών Τραπεζών με τους δανειολήπτες που έχουν σημαντική καθυστέρηση καταβολής των οφειλών τους. Δεν υπεισέρχεται στη νομική φύση της εγγύησης, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του εγγυητή, αλλά συστήνει, η επίλυση της διαφοράς με τον πρωτοφειλέτη να γίνεται ταυτόχρονα και με τον εγγυητή. Περαιτέρω, αναφορικά με το αναφερόμενο στην ερώτηση «πλαίσιο αφερεγγυότητας» της Δημοκρατίας της Κύπρου, εδώ οφείλουμε να τονίσουμε ότι αφενός πρόκειται για διαφορετικό νομικό σύστημα, και αφετέρου, πιθανολογείται ότι η πρόβλεψη αυτή αφορά σε νομικό πλαίσιο αντίστοιχο του Ν. 3869/2010.

Γενικά προβλέπεται ότι ο εγγυητής έχει υποχρέωση για την καταβολή ολοκλήρου του δανείου που έχει εγγυηθεί, ξεχωριστά από τον κυρίως οφειλέτη και εδώ πρέπει να επισημάνουμε τα εξής: Αν ο πρωτοφειλέτης προσφύγει στο Δικαστήριο και εκδοθεί μια ευνοϊκή απόφαση για αυτόν (π.χ. υπερχρεωμένα), τότε ο εγγυητής πρέπει να κάνει ξεχωριστή αίτηση και ανάλογα με την οικονομική του κατάσταση θα εκδοθεί η απόφαση γιατί δεν προστατεύεται από την απόφαση που αφορά στον κύριο οφειλέτη. Πρέπει, επίσης να επισημανθεί ότι οι υποχρεώσεις που απορρέουν από τη σύμβαση εγγύησης (η οποία υπάγεται στη γενική πενταετή παραγραφή του Αστικού Κώδικα) επηρεάζει και τους συγγενείς ή κληρονόμους των εγγυητών.

Βάσει νόμου, ο εγγυητής έχει δικαιώματα, και ανάλογα την περίπτωση μπορεί να επιλέξει την υπερασπιστική του γραμμή. Άλλωστε ο εγγυητής δανείου προστατεύεται από τις διατάξεις του νόμου περί Προστασίας Καταναλωτή όπως προκύπτει από το άρθρο 1 παράγραφος 4 του ν.2251/1994. Πολλές συμβάσεις πάσχουν διαφόρων ελαττωμάτων. Ενδεικτικά αναφέρουμε μερικές περιπτώσεις που θα μπορούσαν να ακυρώσουν μια σύμβαση εγγύησης ή δικαστικά να δικαιώσουν έναν εγγυητή:

- δόλος για εξαπάτησή του κατά την υπογραφή της σύμβασης,
- καθυστέρηση στη λήψη μέτρων κατά του οφειλέτη,
- υπέρογκοι τόκοι συναλλαγής ή άλλοι καταχρηστικοί όροι,
- απόκρυψη από τον εγγυητή ουσιωδών περιστατικών ή στοιχείων για τη κατάσταση του πρωτοφειλέτη ή των υποχρεώσεών του,
- η μη έγκαιρη ενημέρωση για την πορεία αποπληρωμής του δανείου και την φερεγγυότητα του οφειλέτη.
- πλάνη μεταξύ βούλησης και δήλωσης κατά την υπογραφή

- Ωστόσο, στις περιπτώσεις των τραπεζικών συμβάσεων, ο εγγυητής παραιτείται, ταυτόχρονα με την ανάληψη της εγγυητικής ευθύνης, του δικαιώματος να προτείνει την ένσταση διζήσεως έναντι της δανείστριας Τράπεζας, με αποτέλεσμα την πρώιμη αποδυνάμωση της θέσης του, καθώς τα μόνα μέσα που του απομένουν για να αποτρέψει την εις βάρος του διαδικασία αποπληρωμής του χρέους του πρωτοφειλέτη είναι οι ενστάσεις ελευθερώσεως και η ένσταση της καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος.

Ειδικότερα, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 862 ΑΚ, ο εγγυητής ελευθερώνεται της ευθύνης του εφόσον από πταίσμα του δανειστή έγινε αδύνατη η ικανοποίησή του τελευταίου από τον οφειλέτη του. Εξάλλου, το άρθρο 863 ΑΚ ορίζει, ότι «ο εγγυητής ελευθερώνεται, εφόσον ο δανειστής παραιτήθηκε από ασφάλειες που υπήρχαν αποκλειστικά για την απαίτησή του, για την οποία είχε δοθεί η εγγύηση, με αποτέλεσμα να ζημιωθεί ο εγγυητής».

Οι ανωτέρω διατάξεις καθιερώνουν ειδικούς λόγους απόσβεσης της ευθύνης του εγγυητή, που εξαρτώνται από την συμπεριφορά του δανειστή έναντι του και η καθεμιά θεμελιώνεται σε διαφορετική πραγματική βάση. Προϋποθέσεις της ελευθέρωσης του εγγυητή κατ' άρθρο 862 ΑΚ, είναι αφενός η ικανοποίηση του δανειστή από τον πρωτοφειλέτη να κατέστη αδύνατη και αφετέρου η αδυναμία αυτή να οφείλεται σε πταίσμα του ίδιου του δανειστή. Εξάλλου, οι αντίστοιχες προϋποθέσεις κατ' άρθρο 863 ΑΚ, είναι κατά πρώτον η παραίτηση του δανειστή από τις ασφάλειες που είχαν συσταθεί αποκλειστικά για την συγκεκριμένη απαίτησή του και κατά δεύτερον η πρόκληση ζημίας στον εγγυητή ακριβώς λόγω του γεγονότος της παραίτησης αυτής.

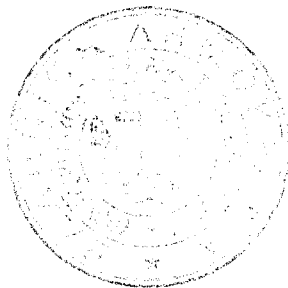
Στην περίπτωση του άρθρου 862 ΑΚ, όπου προϋπόθεση εφαρμογής είναι η ματαίωση της ικανοποίησης του δανειστή λόγω δικής του υπαιτιότητάς του, υπάρχει η δυνατότητα της, δια προγενέστερης συμφωνίας, παραίτησης του εγγυητή από την προκείμενη ένσταση, αλλά μόνο για την περίπτωση που η ικανοποίηση του δανειστή ήθελε καταστεί αδύνατη λόγω ελαφράς αμέλειάς του, διότι σε περίπτωση δόλου ή βαριάς αμέλειάς του η σχετική συμφωνία θα αντίκειται στη διάταξη του άρθρου 332 παρ. 1 ΑΚ και θα είναι άκυρη.

Αντίθετα, στην περίπτωση του άρθρου 863 ΑΚ, όπου ο δανειστής παραιτείται από ασφάλειες που είχαν συσταθεί αποκλειστικά σε σχέση με την απαίτησή του για την οποία είχε δοθεί η εγγύηση, αντίστοιχη προγενέστερη συμφωνία περί μη ελευθέρωσης του εγγυητή είναι απεριορίστα έγκυρη και ισχυρή, καθώς η παραίτηση του δανειστή δεν εξαρτάται εν προκειμένω από πταίσμα του.

Η παραίτηση εκ μέρους του εγγυητή από την ένσταση διζήσεως, όπως επίσης και από τις ενστάσεις των άρθρων 862 έως και 868 ΑΚ, οι οποίες έχουν τεθεί για να επιφέρουν μια δίκαιη εξισορρόπηση των εκατέρωθεν συμφερόντων των συμβαλλομένων μερών, αποδυναμώνουν υπέρμετρα τη θέση του εγγυητή απέναντι από οποιαδήποτε ενέργεια της Τράπεζας, αφού η τελευταία ενδέχεται να μην επιδείξει, είτε υπαίτια είτε ανυπαίτια, την επιμέλεια που απαιτείται για την ικανοποίηση της απαίτησής της και επιπλέον να παραιτηθεί οποτεδήποτε από ασφάλειες που υπήρχαν αποκλειστικά για τον σκοπό αυτό, προκαλώντας έτσι ζημία στον εγγυητή.

Συνεπεία των ανωτέρω, και με βάση το άρθρο 281 ΑΚ και την ειδικότερη έκφραση αυτού στο άρθρο 2 παρ. 6 του νόμου 2251/1994 περί προστασίας των καταναλωτών, έχει νομολογηθεί, ότι ο γενικός όρος των συναλλαγών περί παραίτησεως του εγγυητή από τις προαναφερθείσες ενστάσεις είναι απολύτως άκυρος, καθώς διαταράσσεται η ισορροπία των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των συμβαλλομένων μερών εις βάρος του εγγυητή.

Ο Υπουργός

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο Α ΠΡΟΪΣΤΑΝΤΑΣ ΤΗΡΟΥΜΕΝΟΣ
ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΕΛΟΥΣ ΤΗΣ ΥΠΟΚΡΙΣΗΣ
(ΤΟ ΜΕΛΟΣ ΑΝΑΓΓΕΛΕΣ)

Γιώργος Σταθάκης

Γεώργιος Μεσσαλάς

ΕΣΩΤ. ΔΙΑΝΟΜΗ
Γραφ. Υπουργού
Τμήμα Κοιν.Ελέγχου

Αρ. σελ. απάντησης (2)
Αρ. σελ. συνημμένων (0)
Συνολικός αρ. σελίδων (2)